

Soesters Rob en Bep Goudriaan nemen geen genoegen met een plakboek of verzamelalbum. Zij pakken het groots aan. Het halve huis ligt vol met alles wat met fastfoodketen McDonald's te maken heeft. Zij bezitten, volgens eigen zeggen, het verzamel-gen.

15 jaar aan McDonald's spulletjes

'Verzamelen geeft echt een kick'

Soest * Deurknoppen, dassen, horloges, suikerzakjes, melkcupjes, bekers, boekjes, petjes. Soesters Rob en Bep Goudriaan verzamelen McDonald's-spulletjes. En niet zo'n beetje ook. In huis liggen grofweg twintigduizend items van de Amerikaanse fastfoodketen.

Uit de hand gelopen hobby?

Rob: „Nee hoor. Onze zoon Tim begon een jaar of vijftien geleden met het verzamelen van Happy Meal-doosjes. Toen we gingen verhuizen, moest de hele meuk mee. Hij wilde de speeltjes uit de Happy Meals ook allemaal compleet hebben. Dan ga je zoeken. Zo

breidde de verzameling langzaam uit tot wat het nu is. Stiekem vonden mijn vrouw en ik het ook wel leuk. We hebben de mazzel dat we de ruimte hebben in huis. Inmiddels hebben we twee kamers volledig ingericht met McDonald's-spullen. Boven staan alle Happy Meal speeltjes en beneden in de kelder de rest. Tim is intussen afgehaakt. Die is met andere dingen bezig.”

Vast een hoop schoonmaakwerk...

Bep: „Af en toe blaas ik eens, dat is alles. Ik ga echt niet elke week met een stofdoek overal langs, hoor. Ben gekke Henkie niet.”

Wat maakt het zo leuk?

Rob: „De zoektocht. Het speuren. Dat ene moment waarop datgene wat je zoekt ineens opduikt. Dat geeft echt een kick. Overigens is dit niet onze enige verzameling. We hebben ook een scala aan keycoards, zo'n vijfduizend stuks. En we verzamelen dingen die met Soest te maken hebben. Ansichtkaarten, boeken, kaarsen. Verzamelen maakt me blij en mijn vrouw ook. Je kunt geen verzamelaar zijn, wanneer je partner dat niet is. In dat opzicht hebben we elkaar echt gevonden.”

Hoe kom je aan al dat spul?

Bep: „Elke maand staan wij op verschillende beurzen met een deel van onze verzameling. Niet om te verkopen of te ruilen, maar puur ter promotie. Daar hebben we behoorlijk bekijks. De meeste spullen krijgen van mensen die ons op een beurs hebben gezien. De een heeft nog verloren suikerzakje van de Mac, iemand anders een bewaard Happy Meal speeltje. Van McDonald's zelf krijgen we eigenlijk niet veel. Zij hebben liever

niet dat hun spullen op de reguliere markt komen.”

Hoe uniek is jullie verzameling?

Rob: „Voor ons is alles even bijzonder, maar natuurlijk is niet alles even uniek. Wat we zelf het leukste vinden, zijn de kleine vergeten dingetjes. De verpakking van een chocolaatje uit China. Of een Amerikaanse apparaat waarmee medewerkers in de jaren zeventig moesten

klokken. Compleet met kaartjes en al. Waar we ook heel trots op zijn, is de maquette van de McDonald's Huis Ter Heide. Wat trouwens wel leuk is om te weten, McDonald's benaderde ons toen de Big Mac veertig jaar bestond. Ze zochten kleding en andere spulletjes uit de jaren tachtig voor een reclame. Zelf bewaren ze niks, dus kwamen ze bij ons aankloppen. Uiteindelijk gingen ze de deur uit met alles wat ze nodig hadden.”

Is de verzameling ooit compleet?

Bep: „Nee, nooit. Ten eerste missen we nog een aantal dingen, zoals het allereerste Nederlandse Happy Meal doosje uit 1981. Of het FisherPrice fototoestel uit 1988. En natuurlijk gaan we elke week naar de Mac voor de allernieuwste Happy Meal-speeltjes. Mocht de dag ooit komen dat we het beu zijn, wordt alles via internet geveild. Maar voorlopig gaan we vrolijk door!”

Rob en Bep zijn McDonald's-fans. FOTO STUDIO KASTERMANS/BEN DEN OUDEN

